

רבינוביץ יוצא ממיבצר מחוז מיפלגת העבודה בתל-אביב, בגמר מיבצע ההתרמה. ההכנסות בארץ תורם: חצירמיליון לירות, המטרה הסופית של מיבצע הסחיטה: להגיע ל-2 מיליון ל"י.

כי הבשר שקנתה לשבת נפל לסיר-הלילה המלא שתן, ושאלה אם הבשר כשר או טרף. הרבי ראה את עונייה הרב, והשיב כי הבשר אולי כשר, אבל הריח... כך גם במיקרה של שריהאוצר, המזמין אליו מנהלי-חברות התלויים בו, לתרום כספים למחוז מפא"י בתל-אביב. זה חוקי. זה כשר. אבל זה-מסריה עד לשמיים.

להתרים

למען המיפלגה

ין זה הרכר היחידי שעושה רבי-נוביץ כדי להשתלט על מחוז תל-אביב של מיפלגתו. בימים אלה מקבלים כל ראשי המיפעלים של מיפלגת-העבודה טפסים, ומוטלת עליהם החובה להתרים את עובדיהם למען המיפלגה. כל מיפעל מקבל מיכסת-תרומות, מתחייב בשם מנהלו להתרים את עובדיו בכסף או בימי-עבודה, בצורת ויתור על חופשה שנתית.

כאשר מנהל המיפעל משגיח מי תורם ומי לא, האם יש ספק כי הדבר מחצין? אין ספק, כי זה נעשה בצורה חוקית. אבל זה מסריה. יהיו עובדים רבים שיעזו

עודד מסר, המפקח על הבנקים, שהחרה החזיק אחרי נגידו משה זנבר, ותרום אף הוא 500 לירות. כל אלה ישבו באותו יום חמישי, אחד מגיירבים, בחדרו של מזכיר מחוז תל-אביב, דב בן-מאיר, הגאה על ששרי-האוצר בכי-בודדובעצמו נחלץ לאסוף למענו כסף. שרי-האוצר, ללא בוששה, ישב וצפה בבאים, ראה כיצד פונה בן-מאיר אליהם בגלוי, לעיניו של שרי-האוצר, ושואל כמה יתרום כל אחד.

מול עינו הצופה של שרי-האוצר רבי-נוביץ לא העז אף מנהל-חברה להתחמק. הכל תרמו בעין יפה.

האם אחרי-כן יחייבו את חשבון החברה בתרומה? אין כל ידיעה על כך. דבר אחד ברור: עורר-הדין משה פורת ניצל את הפגישה עם שרי-האוצר, ומייד אחרי ביצוע התרומה לקחו למירססת, ושם סיכם עניין של לקוח שאת תיקו הביא עימו.

כל המזומנים תלויים ברצונו הטוב של שרי-האוצר. יוסי הורביץ אינו יכול להעזי לא לתרום, פן יקצץ שרי-האוצר בתקציבי דן. כך גם עורר-הדין פירון, שעל ייצוג חברה שהוא מקבל משרי-האוצר, הוא גובה 100 אלף לירות לפחות.

יגאל לביב וצלמת "העולם הזה" למיבצר המיפלגה וחשפו את השערוריה

לומר "לא" למנהל המיפעל, הבא לבקש לתרום ימי-חופשה למען המיפלגה? והי מנהל, המשתוקק להוכיח את עצמו לפני שרי-האוצר ולהתרים כמה שיותר, האם לא יעשה הכל כדי לכפות על עובדיו לתרום ימי-עבודה?

פעם, לפני עשר — חמש-עשרה שנים, היתה מפא"י מפעילה שיטות כאלו. מזה זמן רב היא נמנעת מהן. עתה, בפיקוחו הצמוד של שרי-האוצר המטיף ליושר כללי ולכן מנהיג רפורמה, חוזרת מיפלגת-העבודה לשיטות הלחץ וחטרו של ימיה השחורים ביותר.

החמור הוא כי המיפעלים שבהם מאל-צים את העובדים לתרום הם מיפעלים הסדרותיים. אין אלה מיפעלים של מפא"י או של מיפלגה אחרת, אלא של כלל מיפ-לגות ההסתדרות, או של כלל חברי ההס-תדרות. מיפלגת-העבודה נהגת שוב ב-מיפעלים אלו ככתוף שלה. הכל, כדי לה-שיג שני מיליוני לירות, הנחוצים ליהושע רבינוביץ כדי להשתלט על מחוז המיפלגה בתל-אביב.

מדוע נאלץ רבינוביץ להשתמש בדרכים כאלו? הסיבה פשוטה בתכלית. השליטה על מרבית הקרנות והמקורות הכספיים של מיפלגת העבודה היא בידי מה שקרוי קבור צת פינחס ספיר, שהיא גם הרוב בגוש ה-תל-אביבי. פינחס ספיר, יחד עם דויד קלדרון מנכ"ל בנק החקלאות, אשר ידלן מנכ"ל קופת-חולים, יעקב לווינסון מנכ"ל בנק הפועלים, צבי רכטר מנכ"ל סולל-בונה, אפריים רייגר מזכיר חברת-העובדים, זאב ויינר מנהל מישען, נתלי בלומנטל סמנכ"ל כור, ועוד כמה אישי-כלכלה — שולטים בכל המקורות הכספיים של המיפ-

לכבוד
ה' דב בן-מאיר
המחוז
מפלגת העבודה הישראלית
ת ל א ב י ב
ח. נ.,
הריני מאשר שקבלתי על עצמי לדאוג להתרמת חברינו עובדי המוסד/המפעל ואעשה כמיטב יכולתי להתרימם בהקדם.
ב ב " ח
תאריך
סם המתרים כתובת פרטית של המתרים טלפון בית המתרים

(המשך מעמוד 19)
ההבדל שאתה לא תיכנס לעולם לכלא. אחרי-כן הגיע צבי דינשטיין, המביע ל-פני רבינוביץ את התמרמרותו על עיתון דבר, שפירסם באותו יום ידיעה על נגיד בנק ישראל, שתרום 500 לירות למיבצע התרומות של רבינוביץ. דינשטיין הת-מרמר מדוע דווקא דבר, העיתון "שלנו", צריך היה לגלות את המיבצע.

בעשרה לתשע התחילו להגיע התורמים. בא יושב-ראש מועצת-המנהלים של צים, הרמטכ"ל-לשעבר דויד אלעזר. הוא התנצל כי אחר מפני שראה כי גוררים מכוניות מן המקום שבו רצה לחנות; חיים בן-דויד, חבר התנהלה המרכזית של בנק דיסקונט (שבוע אחריו הוזמן גרשון לב, מראשי בנק לאומי); אשר גיבש מנהל רשת הצרכניות של ההסתדרות; ישראל זיו, יושב ראש מרכז הקואופרציה; יצחק וונטש, מנהל אמקור; יהודה ברקאי, מנהל הארגון; יצחק אלמוג, מנהל דלתא; משה שביט, מנהל אגרסקו; אברהם פיין, מנהל הבנק למלאכה; מיכאל פירון, מ-כירי עורכי-הדין בארץ.

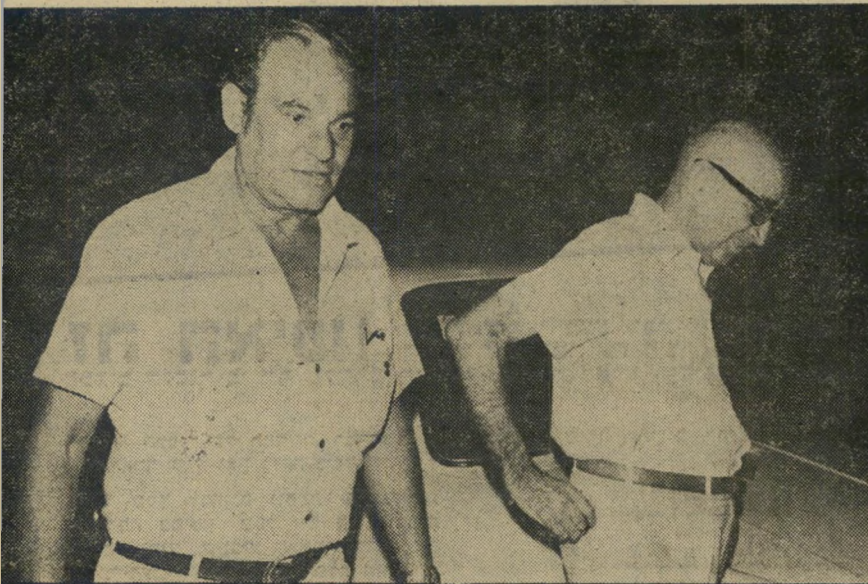
שבוע אחריו הוזמן משה פורת, עורך-הדין הגאמן של מערכת הביטחון, ונציג המוציא-אלאור של השבועון ז'ל רימון, שאותו הקים שירות-הביטחון בשעתו כדי לחסל את העולט הזה. מגיעים גם עורכי-הדין ארי אנקוריון וגידעון מרגלית. לידם, מנהל מכון-הייצוא גידעון נאור. לידו, מנכ"ל קואופרטיב דן יוסי הורביץ, ואחריו מנהל אגד לשעבר צבי וייל. ביניהם נדחק הארכיטקט רפי רייפר, ולידו שותפו של הפרופסור חיים בן-שחר ("חב"ש") בחברות-ייעוץ, צבי כסה, בנו

המיסמך המרשיע

זהו חזר שעליו חותם כל מנהל מיפעל הס-תדרותי המאלץ את עובדיו לתרום כסף, למיבצע הסחיטה של רבינוביץ ומזכיר המחוז דב בן-מאיר. החזר מדבר בעד עצמו.

אין כל ספק, כי מבחינת החוק רשאי שר האוצר יהושע רבינוביץ, לבקש תרומות למיפלגה מכל חבר מיפלגה, כל עוד התורם הוא אזרח ולא תאגיד. זה חוקי בהחלט אבל זה מזכיר את הסיפור על האשה שבאה בוכייה אל הרבי וסיפרה

של יונה כסה מראשי מפא"י. לא נפקד גם מקומו של אהוד שילה, סגן מזכיר חברת העובדים, ולידו דובר התעשייה האווירית אלקנה גלי (היחידי מאנשי רפ"י לשעבר, שהופיע). את אחדות העבודה ייצג בין התורמים

קואופרטיב "אגד"
נציג קואופרטיב אגד, צבי וייל, לאחר ש-נתן לרבינוביץ את הצ'ק המבוקש. לידו שרי-האוצר וידו על כיסו, כמבקש לשמור על כספו מפני הקואופרטיב, התלוי בחסדיו.

קואופרטיב "דן"
יושב-ראש המזכירות של קואופרטיב דן, יוסי הור-ביץ, מחייך חיוך מאולץ לאחר שנתן את התרומה. מרכז משען זאב ויינר, מראשי הגוש התל-אביבי.